

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima>

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima

Finska

Članak 17. - Informacije dostupne javnosti

U Finskoj su zaštitne mjere iz Direktive 2011/99/EU i Uredbe (EU) br. 606/2013 propisane Zakonom o zabrani približavanja (898/1998).

Zakonom je predviđeno određivanje zabrane približavanja radi sprečavanja kaznenog djela protiv života i tijela, slobode ili privatnosti, opasnosti od takvog kaznenog djela ili druge vrste ozbiljnog uznemiravanja. Ako osoba koja se osjeća ugroženom i osoba protiv koje je zatraženo određivanje zabrane približavanja trajno žive u istom kućanstvu, zabrana približavanja može se odrediti kako bi se spriječilo kazneno djelo protiv života i tijela ili slobode ili opasnost od takvog kaznenog djela (*zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji*).

Direktiva 2011/99/EU primjenjuje se na zabranu približavanja određene u Finskoj zbog kaznenog djela ili navodnog kaznenog djela. Ako se zabrana približavanja ne odnosi na kazneno djelo iz Direktive, podliježe Uredbi (EU) br. 606/2013.

Kao što je detaljnije navedeno u relevantnoj sudskoj odluci, osoba protiv koje je određena zabrana približavanja ne smije se susresti s osobom koja je stavljena pod zaštitu niti stupiti, kao ni pokušati stupiti u kontakt s tom osobom ni na koji način (*standardna zabrana približavanja*). Zabranjeno je i slijediti te promatrati osobu stavljenju pod zaštitu. Osoba protiv koje je određena zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji mora napustiti dom u kojem živi s osobom stavljenom pod zaštitu i ne smije se u njega vratiti. Ako se opravdano vjeruje da standardna zabrana približavanja nije dovoljna, zabranu je moguće proširiti. U tom se slučaju zabrana približavanja odnosi i na približavanje domu, kući za odmor ili radnom mjestu osobe stavljene pod zaštitu ili drugom sličnom, posebno navedenom mjestu (*proširena zabrana približavanja*). Međutim, zabrana približavanja ne odnosi se na opravdane kontakte i na one koji su očito potrebni. Poželjno je da se već u odluci o određivanju zabrane približavanja utvrde pojedinosti svih potrebnih kontakata.

Zabrana približavanja određuje se na najviše godinu dana. Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji određuje se na najviše tri mjeseca. Zabrana približavanja stupa na snagu nakon što okružni sud donese odluku o njezinu određivanju. Ta se odluka mora poštovati bez obzira na žalbu, osim ako viši sud pred kojim se vodi postupak odluči drugačije. Zabrana približavanja može se obnoviti. U tom se slučaju može odrediti na najviše dvije godine. Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se obnoviti na najviše tri mjeseca.

Svatko tko opravdano smatra da ga druga osoba ugrožava ili uznemirava može zatražiti određivanje zabrane približavanja. Zahtjev može podnijeti i tijelo nadležno za kazneni progon, policija ili služba za socijalnu skrb. Zahtjev se može podnijeti u usmenom ili pisanom obliku koristeći se posebnim obrascem. Predmete koji se odnose na zabranu približavanja rješava okružni sud. Nadležni je sud okružni sud prema mjestu prebivališta osobe koju je potrebno staviti pod zaštitu ili prema mjestu na koje se uglavnom odnosi zabrana približavanja. Ako je osoba protiv koje je zatražena zabrana približavanja osumnjičena za kazneno djelo koje bi moglo biti relevantno za rješavanje predmeta u vezi sa zabranom približavanja, nadležni kazneni sud ovlašten je odlučiti i o zabrani približavanja.

Odredbes koje se odnose na kazneni postupak primjenjuju se, koliko je to primjereno, na raspravu u predmetu u vezi sa zabranom približavanja. U skladu s finskom sudskom praksom zabrana približavanja gotovo se uvijek određuje kao neovisna mjera odvojena od rasprave u kaznenom predmetu, iako se o njoj može odlučivati i u okviru kaznenog postupka.

Zabrana približavanja može se odrediti ako se opravdano pretpostavlja da će osoba protiv koje se zahtijeva njezino određivanje počiniti kazneno djelo protiv života i tijela, slobode ili privatnosti osobe koja se osjeća ugroženom ili je ozbiljno uznemiravati na neki drugi način.

Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se odrediti ako je, prema prijetnjama koje je uputila ili prema prethodnim kaznenim djelima ili drugom ponašanju, vjerojatno da će osoba protiv koje se zahtijeva njezino određivanje počiniti kazneno djelo protiv života i tijela ili slobode osobe koja se osjeća ugroženom, a određivanje zabrane približavanja nije nerazumno s obzirom na težinu kaznenog djela od kojeg postoji opasnost, okolnosti u kojima osobe žive u istom kućanstvu i druge činjenice iznesene u predmetu.

Pri procjeni preduvjeta za određivanje zabrane približavanja potrebno je obratiti pozornost na okolnosti uključenih osoba, prirodu svakog prošlog kaznenog djela ili uznemiravanja te na činjenicu njihova ponavljanja, kao i na to kolika je vjerojatnost da će osoba protiv koje se zahtijeva određivanje zabrane približavanja nastaviti s uznemiravanjem ili počiniti kazneno djelo protiv osobe koja se osjeća ugroženom.

Može se odrediti i privremena zabrana približavanja. O tome odlučuje službenik koji ima ovlast lišavanja slobode ili sud. Službenik koji ima ovlast lišavanja slobode mora svoju odluku bez odgađanja dostaviti na razmatranje nadležnom okružnom sudu, a najkasnije u roku od tri dana.

U načelu stranke same snose troškove razmatranja predmeta povezanog sa zabranom približavanja. Međutim, ako postoje važni razlozi, sud može naložiti jednoj stranci da plati sve opravdane sudske troškove protivne stranke ili dio tih troškova. Ne naplaćuje se nikakva sudska pristojba.

Sve stranke imaju pravo na odvjetnika, kao i na besplatnu pravnu pomoć ako su ispunjeni uvjeti iz Zakona o pravnoj pomoći (257/2002).

Sud mora odmah u policijski računalni sustav unijeti sudsku odluku o određivanju, ukidanju ili izmjeni zabrane približavanja.

O sudskoj se odluci obavješćuje i podnositelja zahtjeva, osobu koju je potrebno zaštititi zabranom približavanja i osobu protiv koje se zahtijevalo određivanje zabrane približavanja. Sudsku je odluku osobi protiv koje je određena zabrana približavanja potrebno dostaviti na provjerljiv način, osim ako je izrečena ili donesena u prisutnosti te osobe.

Izvršenje zabrane približavanja nadgleda policija.

Kršenje zabrane približavanja kažnjivo je u skladu s poglavljem 16. člankom 9.a Kaznenog zakonika (39/1889).

Članak 18. točka (a)(i) - tijela koja su nadležna za određivanje zaštitnih mjera i izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.

Sljedeća su tijela nadležna za određivanje zaštitnih mjera:

opći sudovi (okružni sudovi, žalbeni sudovi i Vrhovni sud).

Sljedeća su tijela nadležna za izdavanje potvrda u skladu s člankom 5.:

opći sudovi (okružni sudovi, žalbeni sudovi i Vrhovni sud).

Potvrdu izdaje sud koji je odredio zabranu približavanja obuhvaćenu područjem primjene Uredbe i navedenu u Zakonu o zabrani približavanja (898/1998).

Potvrda se izdaje u skladu s člancima od 5. do 7. Uredbe. O potvrdi se obavješćuje osobu koja predstavlja opasnost u skladu s člankom 8. Uredbe i člankom 5. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Članak 18. točka (a)(ii) - tijela pred kojima se na zaštitnu mjeru određenu u drugoj državi članici potrebno pozivati i/ili koja su nadležna za izvršenje te mjere
Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Zaštitna mjera određena u drugoj državi članici priznaje se u Finskoj u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe bez provođenja zasebnog postupka, kako je propisano u članku 4. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima. Takva se zaštitna mjera unosi u registar iz članka 15. Zakona o zabrani približavanja (898/1998) na isti način kao i zabrana približavanja određena u Finskoj.

Članak 18. točka (a)(iii) - tijela koja su nadležna za provedbu prilagodbe zaštitnih mjera u skladu s člankom 11. stavkom 1.

Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Zaštitna se mjera prilagođava na način opisan u članku 11. Uredbe u skladu s pisanim postupkom iz članka 3. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (a)(iv) - sudovi kojima treba podnijeti zahtjev za odbijanje priznavanja i, ako je to potrebno, izvršenja u skladu s člankom 13.

Okružni sud u Helsinkiju.

Podaci za kontakt: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Priznavanje ili izvršenje sudske odluke odbija se na temelju članka 13. Uredbe u skladu s pisanim postupkom iz članka 3. Zakona (227/2015) o provedbi Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima.

Članak 18. točka (b) - jezik ili jezici koji su prihvaćeni za prijevode, kako je navedeno u članku 16. stavku 1

Prihvaćeni su jezici finski, švedski i engleski. Možda će biti prihvaćena i potvrda izdana na nekom drugom jeziku ako su ispunjeni svi ostali uvjeti.

Posljednji put ažurirano: 19/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.